

jsoucnosti tohoto právního poměru byl založen tím, že je stavební úřad s ním odkázal na pořad práva. Žalobní návrh jest pouhým určovacím návrhem, ale odůvodněným podle § 228 c. ř. s. Výtku nesprávného právního posouzení věci z toho důvodu, že odvolací soud vyhověl nepřipustnému žalobnímu návrhu, není odůvodněna.

Dovolatelé vytýkají vadnost odvolacího řízení z toho důvodu, že odvolací soud připustil obmezení žaloby vyloučením slov »z parcel sousedních, zejména« ze žalobního návrhu. To prý nebylo přípustné, neboť žalovaný s tím nesouhlasil. Než o projevu jeho nesouhlasu není v jednacím protokolu zmínky a vzdání se části žalobního nároku není v odvolacím řízení zapovězeno (a contr. § 483 c. ř. s.). Odvolací řízení není také neúplné proto, že odvolací soud neprovedl důkazy navržené žalovanými v odvolacím řízení. Bylo v něm navrženo, by byly provedeny důkazy nabídnuté již v první stolici o tom, že žalobci věděli o svádění vody na jejich pozemek po 18 roků a nic proti tomu nepodnikli, a že část pozemku za plotem jest vlastnictvím žalovaných. Než odvolací soud uznal právem, že tyto skutečnosti byly pro spor nerozhodné a že právem nebyly prvním soudem připuštěny důkazy o nich nabídnuté a své mínění správně odůvodnil. Výtku vadnosti řízení není tudíž odůvodněna. Výtku rozporu odvolacího rozsudku se spisy není, aspoň ne srozumitelně, provedena. Tvrzení dovolatele, že žalobci nejsou oprávněni úplně zameziti odtok vody na svůj pozemek proto, že tam i dříve stékala, nemá pro tento spor významu. Jde v něm jen o to, zda jest soukromoprávní povinností žalobců trpěti odtok vody z pozemku žalovaných na svůj, povinností to založenou na korrespondujícím právu služebnosti žalovaných, ne však o to, jaký jest přirozený odtok vody z pozemku žalovaných. O tom rozhodne ve případě sporu politický úřad.

### Čís. 10532.

**Závodní výbory (zákon ze dne 12. srpna 1921, čís. 330 sb. z. a n.).**

**Náhradník závodního výboru požívá týchž práv jako členové výboru. Byl-li propuštěn bez souhlasu rozhodčí komise, jest propuštění bezúčinné a pracovní poměr trvá nadále, leč že tu byl zaměstnavatelem tvrzený propouštěcí důvod podle § 82 živn. řádu. Lhostejno, že zaměstnavatel nesdělil zaměstnanci při propuštění tento důvod, stačí, prokáže-li ho ve sporu.**

(Rozh. ze dne 14. února 1931, Rv I 1342/30).

Žalobce byl náhradníkem závodního výboru žalované firmy. Byv propuštěn bez svolení rozhodčí komise, domáhal se na žalovanou firmu, by propuštění z práce bylo prohlášeno neplatným a žalovaná firma byla uznána povinnou, zaplatiti mu služební požitky. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby. Odvolací soud vyhověl odvolání potud, že přisoudil žalobci jen část požadovaných peněz.

Nejvyšší soud k dovolání žalobce zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by o ní dále jednal a znovu rozhodl.

### Důvody:

Pokud jde o dovolací důvod nesprávného právního posouzení (§ 503 čis. 4 c. ř. s.), nelze dovolacímu soudu posouditi na podkladě dosavadního řízení, zda žalobní prosba jest odůvodněna, pokud jde o určovací návrh žalobní a o nepřisouzenou částku 606 Kč s 5% úroky ode dne 4. ledna 1930. Žalovaná doznává, že propustila žalobce, tvrdí však, že k tomu byla oprávněna, jednak proto, že podle jejího pracovního řádu jest přípustné okamžité zrušení pracovního poměru bez výpovědi, jednak proto, že tu byl důvod § 82 e) živn. ř. k okamžitému propuštění žalobce. Než, nebylo-li tu důvodu § 82 e) živn. ř., nebyla žalovaná oprávněna propustiti žalobce, ježto byl, jak nesporno, náhradníkem závodního výboru a žalovaná si svolení rozhodčí komise k propuštění nevyžádala, neboť i náhradník závodního výboru požívá týchž práv jako členové výboru (srov. rozh. čis. 4082 sb. n. s.) a smí proto býti propuštěn podle § 22 (2) zákona o závodních výborech ze dne 12. srpna 1921, čis. 330 sb. z. a n., jen se souhlasem rozhodčí komise. Stalo-li se tudíž propuštění žalobce bez souhlasu rozhodčí komise, jest propuštění bezúčinné a pracovní poměr trvá na dále (srov. rozh. čis. 3935, 4082, 4296, 5936, 6379 sb. n. s.), leč že tu byl žalovanou tvrzený propouštěcí důvod § 82 e) živn. ř. Že žalovaná při propuštění nesdělila žalobci tento důvod, bylo by bezvýznamné, stačí, prokáže-li jej ve sporu (srov. rozh. čis. 219, 7259, 7384 sb. n. s.). Aby se však dalo posouditi, zda tu důvod § 82 e) živn. ř. byl čili nic, bude třeba zjistiti veškeré v tomto směru závažné okolnosti, zejména také, kdy žalovaná zvěděla o vedlejším zaměstnání žalobce. To se však dosud nestalo a zůstalo proto odvolací řízení kusým.

### Čís. 10533.

**Ustanovovaly-li pojišťovací podmínky, že pojistné sumy nemusí býti upotřebeno, by poškozená budova byla znovu vystavěna neb opravena nebo by příslušenství bylo doplněno, nýbrž mohla-li býti vyplacena i bez veškeré jistoty a dokonce i v případě, že budova vůbec již nebude znovu vystavěna, není pojistný peníz vyňat podle § 290 čis. 2 ex. ř. z exekuce.**

(Rozh. ze dne 14. února 1931, R II 9/31).

Vymáhajícímu věřiteli byla povolena proti dlužníkům exekuce zabavením pohledávky, která jim přísluší proti okresnímu soudu v T. z důvodu, že pojišťovnou M. bylo složeno 21.255 Kč jako náhrada za škodu, již utrpěli dlužníci požárem pojištěných nemovitostí. Návrh dlužníků, by tato exekuce byla zrušena jako nepřipustná podle § 290 čis. 2 ex. ř. soud první stolice zamítl. Rekursní soud zrušil exekuci podle § 39 čis. 2 ex. ř. Důvody: Podle čl. 25 pojišťovacích pod-